

Fővárosi Ítéltábla

9.Pf.20.897/2020/7.

A Fővárosi Ítéltábla a Kéki Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző dr. Kéki Zita Zsuzsanna ügyvéd) által képviselt **felperes** (felperes címe) felperesnek – a I. rendű alperesi képviselő (I. rendű alperesi képviselő címe., ügyintéző: felszámoló neve felszámoló) által képviselt **I.r. alperes „f. a.”** (I.r. alperes címe.) I. rendű és a Dr. Szalay Tamás Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Szalay Tamás ügyvéd) által képviselt **Budapest Főváros Kormányhivatala** (1056 Budapest, Váci utca 62-64.) II. rendű alperesek ellen **közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetése** iránt indult perében – amelybe az I. rendű alperes pernyertességének előmozdítása érdekében az Ifj. dr. Vég Tibor ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt **beavatkozó** (beavatkozó címe) beavatkozott – a Fővárosi Törvényszék 2020. július 7. napján meghozott 8.P.21.150/2020/12. számú ítélete ellen a II. rendű alperes 15. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, és a felperes II. rendű alperessel szembeni keresetét teljes egészében elutasítja, egyben mentesíti a II. rendű alperest a felperes perköltségének fizetése alól.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 15 napon belül 210.000 (kétszáz tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, és külön felhívásra az államnak 681.760 (hatszáznyolcvanegyezer-hétszázhatvan) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes módosított keresetében 8.522.000 forint és ennek 2015. április 15-től számított késedelmi kamata egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket. Érvényesített jogként elsődlegesen mindkét alperes tekintetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 349. §-át, másodlagosan az I. rendű alperes tekintetében a Ptk. 339. §-át jelölte meg, míg az alperesek egyetemleges felelőssége körében a Ptk. 344. §-ára hivatkozott. Az érvényesíteni kívánt jogok ténybeli alapjaként előadta, hogy a 2012. július 2-án megkötött adásvételi szerződés alapján a cég1 Kft.-től (továbbiakban: eladó) 12.992.100 forint vételárért megszerezte az rendszám1 forgalmi rendszámú Mercedes Benz ML350 CDI típusú személygépkocsi tulajdonjogát. Másnap a II. rendű alperes jogelődjénél kérelmezte a gépkocsi előzetes eredetiségvizsgálatát, melyet az I. rendű alperes nem az előzetes eredetiségvizsgálat részletes szabályairól szóló 301/2009. (XII. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) előírásai szerinti feltételeket teljesítve, a vizsgálati sorrendet és a vizsgálati módszereket betartva végzett el. A vizsgálat alapján a II. rendű alperes hatósági bizonyítványt állított ki, mely szerint a jármű egyedi azonosító adatai, műszaki adatai és a járműokmányok valódiak, a jármű egyedi azonosítói eredetiek, az egyedi azonosítók adatai és a műszaki adatok vonatkozásában a jármű és a járműokmány adatai között eltérés nincs. A gépkocsit 2015. április 15-én a rendőrség lefoglalta, arra hivatkozva, hogy a gépkocsi bűncselekményből származik. Később a nyomozóhatóság a gépkocsit a biztosító Biztosító részére rendelte kiadni.

[2] A II. rendű alperes jogellenes magatartását abban jelölte meg, hogy a II. rendű alperes valótlan tartalmú hatósági bizonyítványt állított ki, melynek során a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (Kknytv.) 2. § 10. pontjában foglalt törvényi célt – a járművek azonosító adatainak és a jármű okmányok valódiságának megállapítása – nem érte el. Emellett a II. rendű alperes a Kknytv. 4. § b) pontja szerint nem tudta biztosítani a nyilvántartásban kezelt adatok helyességét, és a 4. § f) pontja alapján nem látta el a tanúsító szervezet felügyeletét, ezért fordulhatott elő az a helyzet, hogy az I. rendű alperes nem volt képes felismerni a szemrevételezéssel megállapítható manipuláltságot. Hivatkozott arra is, hogy a Kknytv. 33/A. § (1) bekezdése szerint igénybe vett közreműködő hibás tevékenységből eredő károkért a II. rendű alperes felel.

[3] Az okozati összefüggés tekintetében azt adta elő, hogy az oksági láncolatban a meghatározó mozzanatok az adásvételi szerződés megkötéséhez, ettől el nem választható momentumként az eredetiségvizsgálat elvégzéséhez, és az eredmény hatósági bizonyítványban rögzítéséhez kötődnek, míg az ezt megelőző történések (a gépjármű eltulajdonítása), valamint az utóbb bekövetkezett események (rendőrség általi lefoglalás, és a gépjármű eredeti tulajdonosnak történő kiadása) már e meghatározó elemeken kívül esnek, nem releváns okai a felperest ért kárnak. Hivatkozott arra is, hogy amennyiben a II. rendű alperes a valótlan tartalmú hatósági bizonyítványt nem állítja ki, azonnal elállt volna az adásvételi szerződéstől, és lehetősége lett volna a vételár visszakövetelésére.

[4] A II. rendű alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte a követelés időelőttiségére hivatkozással. Álláspontja szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 118. §-a alapján a felperes a gépjármű tulajdonjogát megszerezte, melynek megállapítása iránt pert indíthat. Ennek az igénynek az érvényesítése pedig

előfeltétele az ehhez kapcsolódó szerződésen kívüli kár megfizetése iránti igényérvényesítésnek, mert amíg az nem vezet valamilyen eredményre, nem állapítható meg, hogy kárát közhatalom gyakorlásával okozták.

[5] Érdemben a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályáról szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 38/C. §-a értelmében a nyilvántartásba felvitt adatok helyességéért és az ennek alapján kiállított hatósági bizonyítvány adattartalmáért, az esetleges téves adatmegállapításért és az ezzel okozott kárért nem felel. Az I. rendű alperes vizsgálatkori megállapításait nem vizsgálhatja felül, e tekintetben szakmai felügyeleti jogköre nincs. Az eredetiségvizsgálatot végző közreműködő megválasztásáért, ellenőrzéséért ugyancsak nem felel, mert azért az engedélyező közlekedési hatóságot terheli felelősség. Mindezek alapján jogellenes magatartást, vagy mulasztást nem tanúsított. Ugyanakkor hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperes az eredetiségvizsgálatkor hibát nem vétett, tevékenységét a jogszabályi előírások szerint végezte. Álláspontja szerint a felróhatóság is hiányzik, mivel az I. rendű alperes szakértői megállapításaival egyezően állította ki a hatósági bizonyítványt. Hiányzik az okozati összefüggés is, ugyanis a felperes kárát nem az alperesek, hanem a gépjármű eladója okozta. A felperes pedig nem hivatkozhat alappal arra sem, hogy az eredetiségvizsgálat eredményében bízva vásárolta meg a gépkocsit, mert az eredetiségvizsgálatra csak az adásvételi szerződés megkötését és teljesítését követően került sor, így a vizsgálat eredményétől függetlenül következett be a kára. Vitatta a kereset összecszerűségét is.

[6] Állította azt is, hogy a tulajdonjog megállapítása iránti, illetve a szavatossági igény érvényesítésének elmulasztását úgy kell tekinteni, hogy a felperes a Ptk. 340. § (1) bekezdésében rögzített kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

[7] Ezen túl az eredetiségvizsgálat időpontjára figyelemmel a követelés elévülését is állította.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 8.522.000 forintot és annak 2015. április 15. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű törvényes kamatait. Úgy rendelkezett, hogy az I. rendű alperes 400.000, a II. rendű alperes 200.000 forint perköltség megfizetésére köteles a felperes javára 15 napon belül. Megállapította, hogy a felperes 273.000 forint eljárási illeték megfizetésére köteles az állam külön felhívására, 506.000 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[9] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes indítványára kirendelt szakértő véleményéből aggálytalanul kitűnt, hogy az eredetiségvizsgálat időpontjában minden vizsgálómódszer az I. rendű alperes rendelkezésére állt, amelynek alkalmazásával fényt lehetett volna deríteni arra, hogy a gépkocsi alvázszáma hamisított. Az I. rendű alperes vizsgáló eljárására irányadó Rendelet 4. számú mellékletében meghatározott vizsgálati algoritmussal és eljárási módszerekkel a manipulálás kimutatható lett volna, egyebekben az igazságügyi szakértő által alkalmazott roncsolással járó oldószeres vizsgálatot semmi nem zárta ki. Az I. rendű alperes 2012. július 3-án az eredetiségvizsgálatot tehát nem megfelelően

végezte el, vagy a nem megfelelően elvégzett vizsgálatból téves következtetéseket vont le, így magatartása sérti a Rendelet 1. számú melléklet I. pontjában foglalt általános kötelezettséget. Kiemelte, az eredetiségvizsgálat hatósági eljárás, melynek célja a járművek azonosító adatainak és a járműokmányok valódiságának megállapítása. Az eredetiségvizsgálatot a II. rendű alperes jogelődje – az I. rendű alperesi közreműködő igénybevételével – végezte. A hiányosan elvégzett vizsgálatból fakadó esetleges károk kötelmi jogviszonyt teremtenek a károsult és valamennyi alperes között. A közhatalmi viszonyrendszerben hatóságként eljáró II. rendű alperes (illetve jogelődje) oldalán a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésére vonatkozó feltételek megléte vizsgálandó az Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján. Ezzel egyidejűleg azonban a vizsgálatot ténylegesen végző I. rendű alperes és a felperes között is jogviszony jött létre. Hangsúlyozta, a Ptk. 344. § (1) bekezdése alapján a károsultnak nem feladata annak vizsgálata, hogy a káraiban mennyire hatott közre a vizsgálóállomás által elkövetett hiba, illetve annak kérdése, hogy a II. rendű alperes az ellenőrző-felügyelő feladatának eleget tett-e. A II. rendű alperes felróhatóság alóli kimentése elvileg lehetséges annak igazolásával, hogy a közreműködő tevékenysége feletti felügyelet jellege, rendszeressége az elvárható magatartás olyan szintjét érte el, amelynél vétkessége kizárt, azonban ezt megalapozó tény nem merült fel, és annak bizonyítására a II. rendű alperes sem tett indítványt. Álláspontja szerint nem releváns, hogy a II. rendű alperes magatartása az adatok nyilvántartása terén jogszabálysértő, és az sem, hogy a hivatal a közreműködő által megállapított tényeket változatlan formában fogadja el. A Rendelet 2. § (1) bekezdése szerint ugyanis a vizsgálat elvégzése a II. rendű alperes feladata, amennyiben közreműködője nem tanúsít tőle elvárható magatartást, a hamisított jelleget nem tárja fel, és abból kár származik, úgy kárfelelőssége megállapítható. Kiemelte, nem jelent kárfelelősség alóli mentesülést sem, hogy a II. rendű alperes a közreműködő tanúsítványát változatlan formában fogadja el, ugyanis az csupán arra utal, hogy annak felülvizsgálatára szakmai kompetencia híján nincs lehetősége. Az ezzel ellenkező álláspont arra a következtetésre vezetne, hogy a vizsgálóállomások eljárásának eredményéért a II. rendű alperes semmilyen körülmények között nem felelne, az a II. rendű alperes felelősségét teljesen kiüresítené, és csupán az adminisztratív hibákért való felelősségre korlátozná. Az I. rendű alperes felelősségének fennálltát a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján tartotta megállapíthatónak, így a másodlagos keresetet megalapozottnak látta, és megállapította, hogy az alperesek más-más kárfelelősségi alakzat alapján, de ugyanazon vagyoni értékcsökkenés megtérítésére kötelesek.

[10] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a károkozás ténye a felperes előtt csak a lefoglalással válhatott ismertté, ezért az eredetiségvizsgálatból fakadó kárai nem voltak reparálhatók rendes jogorvoslati úton, illetve ilyen jogorvoslatot a felperesnek nem volt lehetősége igénybe venni.

[11] A kárral kapcsolatban kifejtette, hogy az nem a vételárral egyező mértékű, mert a felperes a járművet annak lefoglalásáig a birtokában tartotta, használta. A vagyoni értékcsökkenés mértéke a gépkocsi lefoglalás időpontjára vetített manipulálás mentes értéke, mert ez az az összeg, amely a felperes vagyonából akarata ellenére kikerült. Ez az összeg pedig a szakvéleménnyel bizonyítottan 8.522.000 forint.

[12] Az okozati összefüggés körében megállapította, hogy az eredetiségvizsgálatra valóban a perbeli gépjármű megvásárlásának másnapján került sor, azonban ha a jármű adatainak hamisított voltára ekkor fény derül, a felperes eséllyel követelhetne volna vissza az eladótól az előző nap kifizetett vételárat.

[13] Az elsőfokú bíróság a kárenyhítési kötelezettség megsértését sem látta megállapíthatónak, mivel a lefoglalás időpontjától az eladó jogutód nélküli megszűnéséig rendelkezésre álló három hónap nem elégséges ahhoz, hogy a felperes jogérvényesítése eredményes legyen.

[14] Az alperesek időelőttiségre hivatkozása pedig azért nem lehet alapos, mert a kár bekövetkezése ténykérdés, és a károkozás tekintetében az időelőttiség fogalma nem értelmezhető. A felperest ért kár bekövetkezésének vagy annak megállapításának pedig nem feltétele az alperesek által jelzett perek lefolytatása. A II. rendű alperes és a beavatkozó elévülési kifogása sem megalapozott, mert az eredetiségvizsgálattól számított öt év 2017. július 3-án telt le.

[15] A II. rendű alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, ennek hiányában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasítását, valamint a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[16] Fellebbezése indokolása szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mivel a járművek eredetiségvizsgálata közreműködő igénybevételével történik, a vizsgálat szakmai megfelelőségéért a II. rendű alperes pedig nem tehető felelőssé, mert a vizsgálat folyamata felett sem ellenőrzési, sem felügyeleti jogköre nincs. Az I. rendű alperes által kibocsátott tanúsítványt köteles elfogadni, a tanúsított tények tekintetében további eljárási cselekményeket nem végez a Ket. 38/C. § (1) bekezdése szerint. Hangsúlyozta, minden jogszabályi előírást betartott, felróható magatartást nem tanúsított, így nem terheli felelősség a nyilvántartásba bevitt adatok helyességéért, az annak alapján kiállított hatósági bizonyítvány adattartalmaért, ekként kártérítési felelőssége nem áll fenn.

[17] Az elsőfokú eljárásban előadott érdemi védekezésével egyezően vitatta az okozati összefüggés fennálltát is, álláspontja szerint a felperes kárát a perbeli gépjármű eladója okozta azzal, hogy manipulált azonosítójú gépjárművet értékesített. Hivatkozott arra is, hogy az adásvételi szerződést az eredetiségvizsgálati eljárást megelőzően kötötte meg, így kára annak eredményétől függetlenül következett be. Álláspontja szerint a felperes pontosított keresete továbbra sem alkalmas az érdemi elbírálásra, mivel a felperes továbbra sem támasztotta alá a kára és a II. rendű alperes magatartása közötti okozati összefüggést, melynek okán a kereset elutasításának van helye.

[18] A II. rendű alperes fellebbezése alapos.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű alperest marasztaló rendelkezése – az I. rendű alperes fellebbezésének a Pf/5. sorszámú végzéssel hivatalból történő elutasítására tekintettel – fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett, így azt a másodfokú bíróság nem érintette.

[20] A II. rendű alperes fellebbezési kérelme másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, azonban fellebbezésében maga sem jelölt meg, és az ítéltábla sem észlelt olyan, az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértést, amely miatt a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges. Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.249/2019/9/II. számú hatályon kívül helyező végzésében a megismételt eljárásra előírt utasításoknak eleget tett, a felperes az elsőfokú bíróság felhívására a jogellenes magatartás és az okozati összefüggés körében a Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontja alapján az érvényesíteni kívánt jog alapjául szolgáló tényeket a szükséges mértékben előadta. A felperes által megtett tényállítások alaptalansága, így az okozati összefüggés hiánya sem eredményezheti az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, arról a másodfokú bíróságnak az érdemi felülbírálat körében kell határoznia. Mindezek alapján a hatályon kívül helyezés iránti fellebbezési kérelem nem volt teljesíthető, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül.

[21] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, azonban abból téves jogi következtetést vont le a következők szerint.

[22] Az ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróság által a II. rendű alperes jogellenes magatartása körében kifejtetteket. Az a perben nem volt vitatott, hogy a II. rendű alperes hatósági eljárásban fejtette ki tevékenységét, melynek során közhatalmi (közigazgatási) jogkört gyakorolt, ekként eljárását teljes mértékben a közigazgatási jog szabályozza, arra a Ptk. rendelkezései nem vonatkoznak. Egy esetben kerülhet csak sor a Ptk. bizonyos, speciális rendelkezéseinek alkalmazására a közigazgatási szerv és az ügyfél közötti közhatalmi jogviszony során, mégpedig akkor, ha ezen közigazgatási jogviszony keretein belül a közhatalmat gyakorló szerv kárt okoz. Ez a károkozás mint jogi tény hozza létre a Ptk. 349. §-a szerinti közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti, polgári jogi jogviszonyt a károkozó és a károsult között. Amennyiben pedig a közigazgatási szerv valamely magatartása folytán a felperesnél kár keletkezik, akkor kizárólag azt lehet vizsgálni, hogy az adott magatartás a közigazgatási jogviszony keretein belül jogszerű volt-e, vagy sem. Ha a magatartás jogszerű, akkor a közigazgatási szervnek semmilyen helytállási kötelezettsége nem áll fenn, ha pedig nem, ez estében vizsgálandók a Ptk. 349. §-a szerinti kártérítési felelősség feltételei.

[23] A gépjármű előzetes eredetiségvizsgálatát az I. rendű alperes végezte, aki a Kknyt. 33/A. § (1) bekezdése alapján a Ket. 38/C. §-a szerinti tanúsító szervezet. Feladata az, hogy a hatósági eljárásban ténykérdés tekintetében a hatóságra is kötelező állásfoglalást adjon. A II. rendű alperes pedig ezen tanúsítvány alapján állítja ki a hatósági bizonyítványt, melynek során eljárását a közigazgatási jog szabályozza. A II. rendű alperes a Ket. 38/C. § (1) bekezdése szerint a tanúsító szervezet – az I. rendű alperes – által kibocsátott tanúsítványt köteles elfogadni a tények igazolására, a tanúsított tények tekintetében további eljárási cselekményeket nem végezhet. E jogszabályi rendelkezésre tekintettel a tanúsítványt nem vizsgálhatja felül, és arra sincs hatásköre, hogy az abban foglaltaktól eltérjen. Így a II. rendű alperes a hatósági bizonyítványt a tanúsítványban rögzített adatokkal köteles kiadni, ahogy az

a jelen perbeli esetben is történt. Ennél fogva pedig eljárása jogszerű volt, sem mulasztást, sem jogalkalmazói tévedést nem követett el, ezért magatartása nem volt jogellenes, és ezáltal felróható sem.

[24] A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság által az okozati összefüggés fennállta körében kifejtettekkel sem. A felperes – nem vitatottan – az eredetiségvizsgálati eljárás előtt egy nappal, 2012. július 02. napján vásárolta meg a gépjárművet. Az adásvételi szerződés megkötésének napján a csatolt szerződés és számla (8.P.25.590/2016/1/F/1-F/2.) alapján megállapíthatóan a felperes a vételárat maradéktalanul megfizette, az eladó pedig a gépjárművet a felperes birtokába adta. Ennek alapján a Ptk. 365. § (1) bekezdése szerint a gépjármű tulajdonjoga a felperesre 2012. július 2. napján, az eredetiségvizsgálati eljárástól függetlenül átszállt. Az adásvételi szerződés megkötésére, a vételár kifizetésére az eredetiségvizsgálati eljárás kihatással nem volt, a felperes a II. rendű alperes eljárásától függetlenül kötötte meg és teljesítette az adásvételi szerződést, a felperesi állítással szemben az eredetiségvizsgálat az adásvételi szerződés megkötésének nem volt része. Mindezek okán a felperes által állított kár bekövetkezésének az ezt követő napon elvégzett eredetiségvizsgálati eljárás nem releváns oka, a felperes kárát nem ez, hanem az adásvételi szerződés megkötése, és ennek során az eladó jogszavatossági felelősséget eredményező magatartása okozta.

[25] Nem osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját sem, hogy az okozati összefüggés fennálltát megalapozza az a tény, hogy a felperes az adásvételi szerződéstől elállhatott volna, amennyiben a II. rendű alperes eltérő tartalmú hatósági bizonyítványt állít ki. A kártérítési felelősség fennálltához a kárnak a megjelölt károkozó magatartással okozati összefüggésben kell bekövetkeznie. Egy már bekövetkezett kárt azonban egy utóbb kifejtett magatartással nem lehet okozni.

[26] Mindezek alapján a II. rendű alperes kártérítési felelősségének feltételei nem állnak fenn, így az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a II. rendű alperessel szembeni keresetet teljes egészében elutasította.

[27] A II. rendű alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a felperes köteles megfizetni az alperesnek a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásra érvényesített ügyvédi munkadíjból álló, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján meghatározott másodfokú perköltséget. A II. rendű alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 681.760 forint fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Budapest, 2021. június 24.

dr. Hóbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

dr. Szentpáli Judit s. k.
k.

előadó bíró

dr. Szabó Csilla s.

bíró